

สภาแห่งรัฐอนุญาตให้แรงงานต่างด้าวได้รับ โอกาสจ้างงาน

ประมวลกฎหมายแรงงานได้เปิดโอกาสให้มีการจ้างแรงงานต่างด้าวในรูปแบบของสัญญาจ้างเก็บเกี่ยวพืชผลทางการเกษตรตามฤดูกาลเพื่อที่นายจ้างจะได้ไม่ต้องประสบปัญหาความต้องการจัดหาแรงงานที่พบอยู่ในประเทศขณะนี้ จนกระทั่งในปี 2007 (พ.ศ.2550) ระยะเวลาทั้งหมดของสัญญาไม่ควรเกิน 6 เดือนต่อปี ยกเว้นการอนุญาตเป็นกรณีพิเศษที่ขยายสัญญาได้นานถึง 8 เดือน ในทางปฏิบัติแล้ว การทำสัญญาใหม่และขยายเวลาโดยอัตโนมัติเป็นเวลาต่อเนื่องหลายปี รวมทั้งในภาคธุรกิจอื่นที่ไม่ใช่เกษตรกรรมด้วยนั้น ทำให้การจ้างแรงงานต่างด้าวกลายเป็นการละเมิดได้ ซึ่งได้มีการฟ้องคดีทำนองนี้ที่สภาแห่งรัฐ

ระหว่างปี 1982-2004 ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้รับประโยชน์จากสัญญาจ้างเก็บเกี่ยวพืชผลตามฤดูกาลที่จ้างเป็นระยะเวลา 6 เดือน และที่ขยายเวลาโดยอัตโนมัติถึง 8 เดือนในลักษณะที่ทำให้บุคคลนั้นพำนักอยู่ในประเทศฝรั่งเศสได้นานถึง 9 เดือนเป็นเวลากว่า 20 ปี ดังนั้น เขาจึงยื่นขอวีซ่าชั่วคราวตามเงื่อนไขพื้นฐานของกฎหมาย มาตรา L.313-11 และข้อ 10 ของมาตรา L.314-11 ของประมวลกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง การอาศัยอยู่ในประเทศชั่วคราวของชาวต่างชาติและกฎหมายผู้ลี้ภัย แต่หน่วยให้บริการของอำเภอปฏิเสธคำขอโดยพิจารณาว่าบุคคลนั้นไม่มีหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าพำนักอาศัยอยู่ในประเทศฝรั่งเศสมานานกว่า 10 ปีซึ่งเป็นเงื่อนไขบังคับตามประมวลกฎหมาย

สภาแห่งรัฐจึงได้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าวและมีคำสั่งให้ฝ่ายปกครองออกวีซ่าชั่วคราวให้แก่บุคคลนั้น โดยสภาแห่งรัฐพิจารณาการพำนักอยู่ในประเทศฝรั่งเศสมานานของบุคคลผู้นี้ (และไม่เคยออกนอกประเทศนานเกิน 4 เดือนต่อปี) ลักษณะของการขยายระยะเวลาในการพำนักในประเทศที่เป็นไปโดยอัตโนมัติทุก 8 เดือนต่อปี ความจริงที่ว่าบุคคลผู้นี้ทำงานที่ไม่ใช่เพียงแต่ภาคเกษตรกรรมเท่านั้นในแต่ละปีและด้วยระยะเวลาที่เทียบเท่าหรือมากกว่าระยะเวลาการทำงานต่อปี และสุดท้ายนี้ สภาแห่งรัฐเห็นว่าบุคคลผู้นี้ใช้ประเทศฝรั่งเศสเป็นที่ทำรายได้เลี้ยงชีพมาโดยตลอด จึงเป็นหลักฐานแสดงให้เห็นว่าบุคคลดังกล่าวอยู่ในประเทศฝรั่งเศสมานานกว่า 10 ปีแล้ว